

'Hard werken wint
het altijd van talent'

Chops en precisie bij Animals As Leaders

Matt Garstka

Een kleine tien minuten; meer had Matt Garstka niet nodig om zich definitief op de internationale drummerskaart te zetten. Tijdens de NAMM show van 2014 vierde Tama op grootse wijze het 40-jarig jubileum, en een dag later heeft iedereen het maar over een ding: die jonge drummer van Animals As Leaders.

tekst en foto's Dennis Boxem

Na Billy Cobham, Lenny White, Simon Phillips en Mike Portnoy was het de beurt aan Animals As Leaders, een band die door Tama als toekomstige belofte werd neergezet. Na zo'n gigantische lijst drumhelden was de druk natuurlijk groot, maar het gemak en de power waarmee Garstka baanbrekende overgangen, maat- en tempowisselingen aan elkaar timmerde, maakte een verpletterende indruk. 'We voelden ook wel dat we moesten presteren die avond. We hadden maar heel kort, en als je ziet wat er voor ons op het podium stond... Je krijgt maar een kans om een eerste indruk te maken.'

We spreken Garstka tijdens het Meinl Drummer Festival in Duitsland. Net klaar met zijn soundcheck en naar eigen zeggen nog nerveuzer dan een jaar eerder in Los Angeles. 'Heb je de line-up hier gezien? Benny Greb is mijn grote held, man. En Thomas Lang, pff... Die gast heeft echt een sicke techniek. Plus dat ik hier nu in mijn eentje sta. De vorige keer had ik de band bij me.'

Organisch

Garstka speelt sinds 2012 bij Animals As Leaders. De driekoppige formatie onder leiding van Tosin Abasi valt niet alleen op door de muzikale toeren die het drieluik uithaalt, maar ook door de bezetting van twee gitaristen, die beide op achtsnarige gitaren ook voor de baslijnen zorgen, en dus drummer Garstka.

'Animals is een mooi voorbeeld van een band die in de studio is ontstaan. Tosin heeft op het eerste album zelf baslijnen gespeeld. De drums en synths op dat album zijn geprogrammeerd. Dat is uiteindelijk geëvolueerd tot de setting die er nu is, met twee gitaristen op achtsnarige gitaren en drums. Een behoorlijk vreemde samenstelling, maar het werkt, dus waarom niet.'

'Ik ben als laatste bij de band gekomen, en heb er een behoorlijke klus aan gehad om me de partijen eigen te maken. De eerste twee albums zijn volledig geprogrammeerd, en ik heb die drumpartijen wel als basis genomen, maar tegelijkertijd heb ik ook heel erg mijn best gedaan om er mijn eigen ding van te maken. En ik denk dat het de muziek ook ten goede is gekomen. Het is nu allemaal wat organischer.'

Uren maken

De 26-jarige Garstka kreeg muziek met de paplepel ingegoten. Toen hij vier jaar oud was, zat hij voor het eerst achter een drumstel.

'Mijn vader is professioneel gitarist en in mijn kindertijd had hij een muziekwinkel. Als ik daar was, had ik alleen maar oog voor het drumstel. Mijn ouders hebben me nog geprobeerd te overtuigen van een gitaar of piano, maar dat drumstel heeft me altijd gefascineerd. Vanaf het eerste moment dat ik erachter ging zitten, had ik het gevoel dat ik me kon uiten, dat ik creatief bezig was. Misschien dat het door het hele fysieke aspect komt; bij gitaar en piano had ik dat gewoon niet. Toen bleek dat ik er wel aanleg voor had, kreeg ik alle mogelijke steun.'

Met die steun kon het haast niet uitblijven dat Garstka – zoals zo veel Amerikaanse drummers die in Slagwerkrant voorbijkomen – uiteindelijk naar het prestigieuze Berklee College of Music in Boston zou gaan. Een school met een haast niet te bevatten lijst oud-studenten.

'Ja, die lijst met alumni is inderdaad behoorlijk bizar. Berklee is een heel bijzondere plek om te studeren, omdat je daar met allemaal gelijkgezinden zit. Iedereen is daar om zo veel mogelijk te leren, en dat maakt dat je jezelf continu verbetert. Je leert niet alleen van de

• Get Your Freak On tijdens Meinl Drum Fest 2015
• Kaskade live met Animals As Leaders @Guitar Centre
• I Will Follow met Animals As Leaders live @Pedal to the Metal (met metaldans!)

• extra foto's (@Meinl Drum Festival)

www.slagwerkrant.nl/swkplus

docenten maar ook van je medestudenten. De docenten op Berklee zijn niet alleen goed in het ontwikkelen van talent, maar vooral ook in het binnenhalen van talent. Ze kunnen op de een of andere manier feilloos de mensen eruit pikken die de grootste kans hebben om zich te ontwikkelen. Ik kon al wel behoorlijk spelen, maar ik was zeker niet de meest getalenteerde van mijn jaar. Maar waar ik me in onderscheiden heb, is gewoon keihard werken. Een van de dingen die ik van een van mijn docenten heb meegekregen is dat hard werken het altijd wint van talent. En dat heb ik dan ook gedaan. Uren maken, en keihard studeren.'

Gospel

Na zijn studie op Berklee verhuisde Garstka naar Los Angeles, en daar wist hij zich voor het eerst serieus in de kijker te spelen. Via een van de video's van de site gospelchops.com.

'In Los Angeles had ik een soort *wish-list* van dingen die ik wilde doen en wilde bereiken. Een daarvan was in een kerk spelen. Of ik religieus ben? Nou ja, ik geloof wel dat er iets is na dit leven, maar eerlijk gezegd kom ik alleen in de kerk om te spelen. Sinds ik dat niet meer doe, is dat dus eigenlijk nooit...

'Ik was op Berklee in aanraking gekomen met wat mensen uit de gospelscene, en die hele vibe daaromheen sprak me ontzettend aan. Het probleem is alleen wel dat iedere kerk al een of meer goede drummers heeft. Maar na een tijdje kwam ik dan toch terecht in een presbyteriaanse kerk, en ook daar heb ik weer gigantisch veel geleerd. Zo'n kerkdienst is echt helemaal wat je er aan de hand van de Youtube-video's van verwacht, en er zijn meer dan genoeg momenten waarop je als drummer >>

'Vanaf het eerste moment dat ik achter een drumkit ging zitten, had ik het gevoel dat ik me kon uiten, dat ik creatief bezig was'

>> even loos kunt gaan. Niet de hele tijd natuurlijk, tenminste niet tijdens de dienst. Daarnaast doet de kerk ook allerlei dingen om jongens van de straat te houden, en dan krijg je dus die shed sessions, waarbij er drie drumsets in een ruimte worden gezet en iedereen helemaal losgaat. Echt helemaal te gek.'

Droomgig

Na Garstka's avonturen in de kerk volgde in 2012 al snel het nieuws dat hij de drumkruk zou overnemen bij Animals As Leaders. Volgens Garstka een droomgig.

'Je gelooft het misschien niet, maar een van de bands die ik daadwerkelijk op mijn *wish-list* had staan, was Animals As Leaders. Toen ik hoorde dat ze een drummer zochten, ben ik er bovenop gesprongen. Ik kende Tosin via een kennis, en dat klikte wel. De timing van die auditie kwam voor mij ook precies op het juiste moment.

'Je zou kunnen zeggen dat ik alles wat ik hiervoor heb gedaan ertoe heeft geleid dat ik in Animals kan spelen. Als ik iets minder chops had gehad, als ik iets minder strak had gespeeld of iets minder goed had kunnen lezen, was het op niets uitgelopen. Toen ik bij de band kwam, hebben we twee maanden gerepeteerd; in totaal een stuk of twaalf repetities. Tussen de

repetities heb ik mezelf te pletter gestudeerd. Die songs van Animals zijn zo gedetailleerd uitgewerkt, en zo complex, dat heb je echt niet zo maar onder de knie.

'Ik heb het bij de nummers van Animals altijd over een raster. Alle patronen en alle overgangen kun je met een soort wiskundige precisie in het raster zetten. Zo zijn die nummers geschreven en zo worden ze ook gespeeld. Er is daardoor niet heel veel ruimte voor improvisatie. Er kan wel wat, maar je moet toch altijd de vorm van het nummer volgen.'

Vol gas

Garstka kan vooralsnog prima omgaan met de druk die bij een technische band als Animals As Leaders komt kijken. Want als je muziek op zulk niveau maakt, dan wordt er al snel iets van je verwacht.

'Mensen komen inderdaad niet naar me kijken om me een standaard vierkwartsgroove te zien spelen. Maar bij Animals As Leaders zie je eigenlijk maar een heel klein stukje van wie ik ben. Het is een te gekke band om bij te spelen, en ik kan er al mijn creativiteit in kwijt, maar het is wel altijd vol gas. Er is weinig ruimte voor subtiele dingen. Soms vind ik het heerlijk om op laag volume te spelen, maar bij Animals past dat gewoon

niet. Of dat erg is? Nee natuurlijk niet. Ik had ook zomaar bekend kunnen worden als popdrummer. Dan is dit toch een stuk leuker.

'Animals As Leaders werd trouwens eerst een djentband genoemd, maar nu is het ineens progressieve metal. Ik ben nu dus een prog-metaldrummer. Nou ja, zoiets hoort erbij. Als je er een labeltje op kunt plakken, kun je het benoemen; dat vinden mensen prettig.'

Tempovast

Garstka moet het naar eigen zeggen hebben van hard werken, en hij ontwikkelt zich nog steeds. De dag van het Meinl Drum Festival staat hij al om negen uur te wachten op vervoer. Zodat hij eerst nog even een paar uurtjes kan oefenen.

'Ik hou van oefenen, van studeren. Ik wil me altijd blijven ontwikkelen. Er is nog zo veel te leren. Ik ben de afgelopen jaren ook duidelijk veranderd als drummer. Waar ik eerst heel duidelijk de focus had liggen op wat ik speelde, ben ik nu veel meer bewust van

hoe iets klinkt, hoe je instrument klinkt en wat voor spanning je met sound kunt creëren. Dat besef was er altijd wel, maar het duurde even voordat ik ook echt begreep hoe het werkt. Nou ja, ik leer nog steeds bij, maar het begin is er.

'Ik heb het altijd belangrijk gevonden om een goede touch te hebben op mijn instrument. Het gaat er niet om hoe hard je slaat, maar hoe je slaat, en daar zitten ontzettend veel nuanceverschillen in. Ik hou van een heel gefocuste en precieze sound; al mijn slagen moeten duidelijk gedefinieerd zijn. Zeker bij Animals As Leaders is die precisie heel belangrijk.

'We hebben alle drie een click op onze in-ears. Dat vind ik ook wel zo eerlijk. Vaak is de drummer de enige die de click hoort, en dat is op zich prima, maar tegelijkertijd ben je dan wel verantwoordelijk voor de slechte timing van de andere muzikanten. Jij moet iedereen op de rit zien te houden, en dat is soms makkelijker gezegd dan gedaan. Ik vind dat iedereen met een click moet leren spelen.

Niet alleen de drummer, maar ook de gitarist, de bassist. Tempovastheid is niet alleen de verantwoordelijkheid van de drummer. En als iedereen tempovast is, dan wordt de muziek ook meteen een stuk lekkerder.'

Geen beginners

Voor iets anders dan muziek heeft Garstka momenteel geen tijd. Naast Animals As Leaders geeft hij – als hij thuis is – nog wat drumlessen, en sinds een jaar is hij ook heel actief met online lessen.

'Dat is dubbel, want ik heb zelf juist ontzettend veel profijt gehad van privédrumlessen. En wat mij betreft gaat er nog steeds niets boven een docent die naast je staat en je direct aanwijzingen geeft. Toch ben ik ook begonnen met videolessen. Daarbij is er echter wel een verschil. Ik pak namelijk geen onderwerpen aan die je bij de gewone drumdocent om de hoek kunt halen. Mijn lessen zijn eerder een concept waarbij je in tien tot twintig minuten iets krijgt waar je vervolgens maanden mee

zoet bent. Geen beginnerslessen, geen paradiddles; die markt is wel verzadigd.

'Ik biedt die lessen gewoon aan op mijn eigen site. Ze zijn netjes opgenomen, met professionele audio, en het ziet er goed verzorgd uit. Voor een enkele les betaal je tussen de vijf en acht dollar, en je kunt ze meteen downloaden. Het geeft mij de kans om mijn kennis te delen zonder dat ik er extreem veel tijd aan kwijt ben, en het is een mooie bijverdienste. Tegelijkertijd is het ook een stuk goedkoper dan een privéles.

'Ik heb ook nog wel een paar privéleerlingen, en dat is ook weer goed voor mijn eigen ontwikkeling. Ik ben al heel jong begonnen met lesgeven, en juist die stap terug naar de basis is heel goed voor je ontwikkeling. De grap is dat ik tegenwoordig steeds vaker zelf doe wat ik altijd tegen mijn leerlingen zeg: langzaam spelen, en zorgen dat je precies speelt. Daarna pas versnellen. Dat werkt dus echt!' ■

<https://mattgarstka.com>